

Břímě

Petr Kalandra

^C Včera mě spolkl ^{Em} Nazareth,
aby ^F dnes vypliv ostatky ^C mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nehcete mi říct, kde tu složit hlavu svou,
ne řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou
budovou

®:

^C Sundej ^{Em} z něj to ^F břímě,
^C a nech ^{Em} těj za to ^F nic
^C dědek at' ^{Em} už se nedře, ^F
nandej mi ho na zá^C da^{Hmi, Ami, G, F}

Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo
měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych
zapomněl
V tom vidím Carmen s Ghiou jak po ulici proti jdou
Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

®:

Když přijdeš k paní Mósrové, tam není co bys řek'
připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek.
Povídá mladej kmete a což takhle třeba Nathalii,
už není právě nejmladší a tak zůstaň dneska večer s
ní.

®:

Postarší právník mě nakop a to rovnou do koulí,
povídá já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven.
Povídám moment soudče, já jsem taky Homo
sapiens.
Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

®:

Na dělový kouli z roku 1835,
se vezu někam dolů, je na čase mi závidět
tak letím mezi vás, pozdravuje vás tamten svět.
Že prej se nemusíme vracet, je na čase mi závidět.

®:

Slunce a déšť

Petr Kalandra

Gmaj7 - 320002

A, G, D, A A, E, Gmaj7

^A Včera ráno mi ^{Emi} řekli, žeš ^D jela někam ven ^A
at' už ti ^E víckrát nevo ^{Gmaj7} lám
^A vstával jsem ^{Emi} pozdě a ^D viděl ten den ^A
a vůbec ^E nevím, kde tě ^{Gmaj7} hledat mám

^D Ó, ^{D/C#} já tě ^{Emi/H} znám, ^{Emi} znám tvůj ^A sen
kde se ^D často ^{D/C#} střídá ^{Emi/H} déšť ^{Emi} se slun ^A cem
jednou ^D temný ^{D/C#} jindy ^{Emi/H} bledě ^{Emi} modrý ^A
len
a ^G já ti ^{G/F#} říkám ^{Emi} vše si ^{A2} vem

Podívej se na mě dolů vím, že vždycky pro mě radu
máš
a nechytej se za hlavu, proč naříkáš
Dělám všechno co můžu, ty můj čas v rukou máš
tak proč na mě se vším tolik pospícháš

Chodím svou dlouhou myslí, zády otočen k vám
a říkám, co mi napadne a taky co z toho mám
teď tady stojím a blues v rukou mám
blues je dvanáct taktů, který vždycky spočítám

Ó, já tě znám, znám tvůj sen
a taky to blues, to je déšť se sluncem
a duhu, kterou spolu projdem ven
a všechny její barvy, ty si vem

a vlastně všechno co chceš to si ^{A2} vem
všechno, všechno, všechno si vem

Dětské šaty

Petr Kalandra

C F G C Ami F G C

Ami Setři si F tvář a G slzí C pár
a Ami neplač F co ti na G něm zále C ží
Ami dnes přišla F chvíle a G mě se C zdá,
že Ami dětské šaty jsou ti C přítěží
F čas je odnáší C
že Ami dětské šaty jsou ti C přítěží
F čas je odnáší C

C F G C Ami F G C

Ami Šli jsme F loukou, G šli jsme C strání
a Ami dětství F odletělo G bůh ví C kam
Ami má pestrost F křídel a G dívčích C přání
Ami a nebo jako kytká C uvadá
F v nočních zahradách C
Ami a nebo jako kytká C uvadá
F v nočních zahradách C

Ami Dětství odletělo G bůh ví Ami kam
Ami zpátky nevrátí se, G já to Ami znám
Ami Dětství odletělo G bůh ví Ami kam
Ami zpátky nevrátí se, G já to Ami znám
F nevěř pohádkám C

Trochu v hlavě mám

Petr Kalandra

E Trochu v F#mi hlavě mám H7
ne F#mi vím kudy kam H7
E blou E6 díím, E cour E6 ám

Chodím po Zlíně
voním po víně
bloumám líně

E Pane strážníku
vždyť ta tro E7 cha povyku
to nic není to nic A neznamená
to Ami mívám ve zvyku

Vždyť sám Alláh ví,
že svět bez lahví
je zlý, prázdný

Solnej sloup

Petr Kalandra

^G Kdysi jsem tě vídal vohoze ^{Ami} nou fajn
^{Hmi} šla jsi pyšně jako ^C krásná laň, ^D je to tak...
^G myslela jsi, že ti všechno ^{Ami} patří
^{Hmi} a smála jsi se do ^C všech ^D stran
^C tvým životem byl ^D jenom flirt
^C a všechno byl jen ^D povedenej žert
^C všichni ^{Hmi} muži ^{Ami} chtěli tě ^G mít
^C každý ^{Hmi} chtěl jen s ^{Ami} tebou ^G být
^{Ami} ale najednou musíš pochopit, ^C co je to za ^D potíží

®:

Ted' už to ^G víš ^{C D}
ted' už to ^G víš ^{C D}
co je to sama ^G být ^{C D}
mít na ulici ^G byt ^{C D}
nemoct se ani ^G hnout ^{C D}
stát jako solnej ^G sloup ^{C D}

^G Kdysi jsi chodila do školy - all right, ^{Ami} miss
lonely
a ^{Hmi} tak jsi mohla znát jen ^C jak je to snadný ^D žít
^G ale tak bejt bez domova ^{Ami} sám
to ^{Hmi} tě v ní nikdo z tvejh učitelů ^C nemoh ^D naučit
^C divila ses jen jak ^D tuláci ^C můžou sami bez
domova ^D být
^C a najednou ^{Hmi} musíš s ^{Ami} nima ^G žít
^C kdo ti to ^{Hmi} moh líp ^{Ami} vysvětlit
^G jenže ^{Ami} kdo vyplní prázdnotu v očích tvých
a ^C ukáže ti, kde nalézá se ^D zdviž

®:

^G Všichni se snažili ^{Ami} jen tě pobavit
a ^{Hmi} toužili stát se ^C loutkou v rukou ^D tvých
^G ale neviděla jsi jak ^{Ami} zraňuješ
^{Hmi} když za lásku dáváš jen ^C svůj prezírajej ^D
smích
^C jezdila jsi ve skvělým bouráku, ^D kterej řídil
diplomat
^C to bylo něco jinýho ^D než v chladu pod stromama
stát
^C ale jak ti bylo ^{Hmi} toho rána, ^{Ami} když přestala jsi
se ^G smát
^C když nechal ti jen ^{Hmi} trochu peněz
^{Ami} a lístek v cizí řeči na rozloučenou ^G snad
^{Ami} když neměla jsi co dát, tak ^C sebral se a šel ^D
 pryč

®:

^G Princezničko zklamaná, ^{Ami} všichni lidi ^{Hmi} pijou a
pijou,
^C nic si z toho ^D nedělej
^G máš ještě spoustu ^{Ami} krásnejch dárků, ^{Hmi}
tak vem ten zlatej prstýnek ^C nebo ty hodinky a ^D
někomu to střel
^C a buď už jednou trochu ^D veselejší
^C je tolik, tolik cizinců v ^D zemi zdejší
^C a nebo to ^{Hmi} zkus, ^{Ami} zkus se k němu ^G vrátit
^C když už nic ^{Hmi} nemáš, ^{Ami} nemáš co ^G ztratit
^{Ami} nebo si radši najdi jinýho, ^C a pak uvidíš ^D

Ted' už to ^G víš ^{C D}
co je to sama ^G být ^{C D}
mít na ulici ^G byt
nemoct se ani ^G hnout ^{C D}
stát jako solnej ^G sloup ^{C D}
like a rolling ^G stone... ^{C D}